

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/495/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712212479
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712212479.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: I. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XX/XX, XXX XX U. nad D., zastúpeného JUDr. Slavomírou Kurinskou, advokátkou, so sídlom Záborského 2, 036 01 Martin, IČO: 42 216 907, proti odporcovi: M. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX D. Q. XX, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, v konaní o zaplatenie sumy 862,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 8C/93/2013-62 zo dňa 18. 06. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 8C/93/2013-62 zo dňa 18. 06. 2013
š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

z r u

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 868,20 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súčasne uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 229,24 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet JUDr. Slavomíry Kurinskej, advokátky.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 868,20 Eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca dňa 27. 11. 2011 spôsobil dopravnú nehodu, za ktorú bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Uvedený prečin odporca spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona tak, ako to vyplýva z trestného rozkazu zo dňa 31. 05. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 06. 2012. Navrhovateľ ako poškodený bol so svojím nárokom na náhradu škody v rámci adhézneho konania odkázaný na občianske súdne konanie. Škoda, ktorá vznikla navrhovateľovi na osobnom motorovom vozidle, mu bola čiastočne uhradená spoločnosťou Kooperativa poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, a to vo výške 351,82 Eur s tým, že vzhľadom k totálnej škode bola určená hodnota zvyškov vraku automobilu vo výške 80,80 Eur. Celková škoda na motorovom vozidle sa pohybuje od 1.300,00 Eur do 1.600,00 Eur, na základe ceny porovnateľných vozidiel z hľadiska výbavy, typu vozidla a roku výroby. Navrhovateľ si uplatňoval náhradu škody pri určení ceny vozidla pred dopravnou nehodou vo výške 1.300,00 Eur po odpočítaní poisťného plnenia vo výške 351,82 Eur a hodnoty zvyškov vo výške 80,00 Eur, t.j. celkom vo výške 868,20 Eur. Okresný súd vo svojom odôvodnení poukázal na ust. § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka a na základe vykonaného dokazovania zaviazal odporcu na zaplatenie žalovanej istiny, ako aj na náhradu trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. S poukazom na skutočnosť, že po vyhlásení rozsudku sa navrhovateľ a opatrovník odporcu ustanovený súdom - G. Y., tajomníčka Okresného súdu Martin, vzdali práva podať proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, napadnutý rozsudok podľa § 157 ods. 3 O. s. p. neobsahuje odôvodnenie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Uviedol, že všetka pošta v súvislosti s týmto súdnym konaním mu bola doručovaná na adresu Z. XXXX/X, XXX XX I., na ktorej však vôbec nebýva, a preto sa nemohol zúčastňovať pojednávani, ani podať odvolanie a svoje námietky proti nároku uplatnenému žalobou. Odporca stále býva na adrese trvalého pobytu D. Q. XX, kde mu mala byť všetka pošta zo strany súdu aj doručovaná. Táto adresa, na ktorej sa odporca aj stále zdržiava, figuruje aj v rozsudku okresného súdu. Zo strany okresného súdu však všetka pošta bola smerovaná na jemu neznámu adresu, v dôsledku čoho odporca sa nemohol zúčastniť konania, ktoré prebehlo bez jeho vedomia a informovanosti.

Následne podaním zo dňa 26. 08. 2013 odporca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu doplnil svoj opravný prostriedok v tom smere, že opatrovník, ktorý bol ustanovený odporcovi z dôvodu jeho neznámeho pobytu, je zamestnankyňou súdu, ktorý vo veci konal, čo samo o sebe spochybňuje jej reálnu možnosť nezávisle brániť odporcove práva v konaní. Dôkazom toho je aj obsah spisu v prejednávanej veci, keď opatrovník ostal vo veci pasívny a odporcove práva nebránil. Navyše stačilo upovedomiť spoločnosť Kooperatíva poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, aby vstúpila do konania ako vedľajší účastník, ktorý by bol zaiste urobil účinné kroky v priebehu konania v prospech odporcu. Odporca tiež poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 333/2011-16 zo dňa 06. 07. 2011. Odvolateľ zdôraznil, že opatrovník ustanovený odporcovi bol v konaní ustanovený predčasne bez dostatočného zisťovania miesta pobytu odporcu, ďalej v osobe zamestnankyne tohto súdu, ktorý vo veci koná (čo spochybňuje jej reálnu možnosť nezávisle brániť odporcove práva v konaní) a napokon opatrovník bol pasívny a v skutočnosti práva odporcu ako zastúpenej osoby nebránila. Následne bol rozsudok vo veci samej doručený takto ustanovenému opatrovníkovi, v dôsledku čoho došlo zo strany súdu k odňatiu možnosti odporcu konať pred súdom a porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolateľ zdôraznil, že funkcia opatrovníka nebola v zákone vytvorená preto, aby súdu uľahčovala doručovanie písomností, ale predovšetkým preto, aby boli dôsledne chránené záujmy a základné práva odporcu. Pri ustanovení osoby za opatrovníka je nutné zväžiť, aby nedošlo ku kolízii záujmov zástupcu a zastúpeného. Konať v súlade so záujmami zastúpeného však ustanovený opatrovník pre jeho pracovné zaradenie (pracovníčka toho istého súdu, ktorý vo veci rozhodoval) ani nebola schopný. Súd, ktorý ustanovil do konania opatrovníka, sa nezaoberal pomerom opatrovníka ku samotnému súdu. Je ťažko predstaviteľné, aby pracovník súdu, v postavení opatrovníka účastníkovi konania, vo veci riešenej tým istým súdom akokoľvek namietal proti postupu a rozhodnutiu súdu. Naopak, je tu veľmi pravdepodobný konflikt medzi záujmom zamestnávateľa opatrovníka (a tým aj jeho samotného), na čo najrýchlejšom skončení veci a záujmom účastníka, ktorého má zastupovať pri plnom zachovaní jeho práv a oprávnených záujmov. Vzťah zamestnanca súdu a predsedu senátu rozhodujúceho o merite veci nespĺňa akcept zachovávanie rovnosti, pre ktorý bolo ustanovenie § 29 ods. 3 O. s. p. zakotvené do procesných predpisov. Z uvedených dôvodov je prax, keď sú účastníkovi konania ustanovení opatrovníci v osobe zamestnanca súdu, ktorý vo veci rozhoduje, v zrejmom rozpore s ústavnými zásadami, ktoré majú byť ustanovením opatrovníka neprítomnému účastníkovi dosiahnuté. Navyše z napadnutého rozhodnutia nevyplývajú jasné dôvody, ako sa súd dopracoval k sume, na ktorú odporcu zaviazal.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že správne určenie, ktorým dňom nadobudne rozsudok právoplatnosť (vyznačením na doložke právoplatnosti), je významným z hľadiska posúdenia existencie procesnej prekážky res iudicata. Napadnutý rozsudok okresného súdu sa stal právoplatným dňa 01. 07. 2013 a vykonateľný dňom 05. 07. 2013 a stal sa exekučným titulom, na základe ktorého bol podaný dňa 16. 08. 2013 návrh na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ sa nevie vyjadriť ku skutočnosti, akým spôsobom a či dostatočne súd preukázal okolnosť neznámeho pobytu účastníka konania a či postup súdu pri aplikácii ust. § 29 ods. 2 O. s. p. bol správny. Uviedol, že ešte pred začatím súdneho konania sám doručoval odporcovi na adresu jeho trvalého pobytu (D. Q. č. XX, XXX XX) korešpondenciu, avšak bezvýsledne. Rovnako mu doručoval výzvu na zaplatenie žalovanej sumy. Odporca bol v celom konaní nečinný a podľa názoru navrhovateľa prekážky s doručovaním vykonával v snahe robiť v konaní prietiahy a obštrukcie. Súd mu preto ustanovil pre doručovanie opatrovníka. Úmyslom súdu teda nebolo zľahčovať si prácu, ale vzhľadom na okolnosti, postoj a správanie odporcu bol jeho postup správny. Znenie a výklad za použitia argumentu a contrario tretej vety § 29 ods. 6 O. s. p. nemôže odvolateľ súdu vyčítať. Súd svojím rozhodnutím v priebehu konania mal úmysel zabrániť ochrane práva účastníka, ktorý neplní svoju povinnosť a porušuje zákon a procesnú stranu, ktorá si neplní svoje evidenčné a ohlasovacie povinnosti ohľadom miesta svojho pobytu.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 vety prvej O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p.), preskúmal rozsudok

okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 a 2 písm. b) O. s. p.) a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) podľa § 221 ods. 1 písm. f) zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, z nasledovných dôvodov:

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky odporcu uvedené v jeho opravnom prostriedku sú dôvodné.

Ak nie je zastúpený ten, kto nemôže pred súdom samostatne konať, súd ustanoví mu opatrovníka, ak je tu nebezpečenstvo z omeškania. Rovnako sa postupuje, ak tak ustanovuje osobitný predpis (§ 29 ods. 1 O.s.p.).

V zmysle ust. § 29 ods. 2 O.s.p. pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine, alebo ak je doručenie písomností v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou chorobou, alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Ak súd nerozhodne inak, opatrovník ustanovený podľa odsekov 1 až 4 zastupuje účastníka v konaní pred súdom prvého stupňa, v odvolacom konaní a dovolacom konaní (§ 29 ods. 5 O.s.p.).

Podľa § 29 ods. 6 O.s.p. za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec; to neplatí vo veciach, ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000,00 Eur (ďalej len drobné spory).

Ustanoveniu opatrovníka účastníkovi (§ 29 ods. 2 O.s.p.), ktorého pobyt nie je známy, musí predchádzať prešetrenie toho, či sú dané všetky podmienky pre takýto postup, či nie je namieste iné opatrenie. Účastníkovi, ktorý sa zdržuje v cudzine, možno ustanoviť opatrovníka len vtedy, ak boli vyčerpané všetky možnosti na zistenie miesta pobytu účastníka. Proti vôli osoby, ktorá má byť ustanovená za opatrovníka účastníka, ju súd za opatrovníka nemôže ustanoviť (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované pod č. R 66/1996).

Z obsahu spisového materiálu nepochybne vyplýva, že odporca (t.j. žalovaný) bol v žalobe, ktorú navrhovateľ podal na súd dňa 30. 08. 2012 označený adresou trvalého bydliska D. Q. č. XX, okres U. U.. Prvým úkonom súdu v konaní vo vzťahu k odporcovi bolo doručenie procesného uznesenia č.k. 8C/93/2013-40 zo dňa 22. 04. 2013, ktorým bol odporca vyzvaný na vyjadrenie k návrhu a boli mu dané procesné poučenia s tým, že bez akéhokoľvek odôvodnenia mu bola táto zásielka doručovaná na adresu Z. XXXX/X, XXX XX. I., ktorá je dopísaná rukou na prvopise žaloby (č. I. 1 spisu). V spise sa nenachádza akýkoľvek úradný záznam o tom, prečo by sa mal odporca na uvedenej adrese zdržiavať. Ďalším úkonom súdu bolo bez akýchkoľvek šetrení v evidencii obyvateľov, evidencii väzňov a odsúdených SR, Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, prípadne vyžiadania si správ od obce o bydlisku odporcu, len ustanovenie opatrovníka odporcovi v osobe G. Y., tajomníčky Okresného súdu Martin (uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 8C 93/2013-45 zo dňa 07. 05. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 05. 2013). Opatrovníkovi boli zároveň doručené návrh a prílohy k nemu. Následne bolo vytyčené súdom vo veci pojednávanie na deň 18. 06. 2013, na ktorý bol predvolaný navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a opatrovník odporcu, ktorý sa po vyhlásení rozsudku spolu s navrhovateľom a jeho právnu zástupkyňou vzdali práva podať odvolanie proti vyhlásenému rozsudku.

Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že adresa odporcu uvedená v žalobe v tomto konaní nebola zistená a preukázaná ako neznáma, keďže sa jednalo o adresu jeho trvalého bydliska (D. Q. č. XX), na ktorej sa odporca stále zdržuje. Pre úplnosť je potrebné dodať, že v zmysle ust. § 29 ods. 6 O. s. p. za opatrovníka súd ustanoví účastníkovi predovšetkým osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Okresný súd však v súdnej veci v tomto smere nevykonal žiadne šetrenie a nezisťoval osoby blízke odporcovi, z okruhu ktorých by bolo možné ustanoviť niektorú z nich za opatrovníka odporcovi (samozrejme za splnenia ostatných zákonom požadovaných predpokladov pre takýto postup). Pri jeho zachovaní je vysoko pravdepodobné, že tieto osoby by mohli vedieť aj aktuálnu adresu, na ktorej sa odporca zdržiava, v dôsledku čoho by okresný súd mohol konať priamo s ním ako s účastníkom konania. Až v prípade, že by súd nezistil osobu z prostredia, ktorá je účastníkovi blízka a ktorá by súhlasila vykonávať mu v súdnom konaní opatrovníka, môže za opatrovníka ustanoviť napríklad aj obec. Vždy pred ustanovením opatrovníka však treba konkrétnu osobu (či už fyzickú alebo právnickú) vyzvať, aby sa vyjadrila, či s ustanovením za opatrovníka konkrétnemu účastníkovi v predmetnom súdnom konaní súhlasí. Až potom bude možné takúto osobu

ustanoviť v konaní za opatrovníka účastníkovi (u ktorého je nepochybne zistené, že jeho pobyt nie je známy, čo však nie je prípad v súdnej veci).

Tým, že uvedené princípy neboli súdom prvého stupňa rešpektované, došlo jeho postupom k odňatiu možnosti M. M. konať pred súdom, t.j. procesným postupom súdu sa mu ako účastníkovi znemožnila realizácia jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

V dôsledku toho odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.).

V ďalšom konaní okresný súd bude konať ohľadne predmetu sporu priamo s odporcom označeným v žalobe, ktorému bude doručovať zásielky priamo na jeho adresu trvalého bydliska D. Q. č. XX, prípadne prostredníctvom jeho splnomocneného zástupcu. Po procesných úkonoch v rámci prípravy pojednávania prvostupňový súd nariadi vo veci pojednávanie a po vykonanom dokazovaní vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie aj riadne odôvodní.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.